

Má milá vesnice - Horní Tošanovice

Jak bych chtěla, aby vypadala moje vesnice za deset let? Páni, to je těžká otázka. Musela jsem hodně přemýšlet, než jsem na něco přišla. Pak mě napadlo pár "vychytávek"..

Zaprvézřízení autobusové zastávky. No, řekněte, komu se asi chce chodit dva kilometry ze školy pěšky, zatímco se ostatní vozí přímo domů? Připadá mi to nefér. Proto bych chtěla taky autobusový spoj, který by mě dopravil aspoň do poloviny cesty. Taky by pak pro mě bylo snažší dostat se do města, kdybych potřebovala.

Jako další to chce obchod! Klidně, ať teď přistane uprostřed pole, my ho nutně potřebujeme! Nechci se opakovat, ale i tak musím podotknout, že dva kilometry dlouhá cesta není zrovna nejpříjemnější. Ještě k tomu je to do kopce! Jak říkám, obchod by se hodil. Stačily by jen základní potraviny, zkrátka něco, kde bych mohla nakupovat, aniž bych tu akci musela plánovat celý týden. Je to únavné a člověka prostě pak našťve, když se to zruší. Další týden bez nutely... super.

Naše vesnice už pomalu rozkvétá: kulturní dům hájenka, fotbalové hřiště, dětské hřiště... To je sice milé, ale mně to nijak zábavu nepodpoří. My, teenageři, už jsme na takové věci přece staří! No, dalo by se říct, že i mladí. Akce v hájence jsou pro nás jen další nudnou záležitostí na seznamu a dětské hřiště mučírna, kde musíme hlídat své malé sourozence.

A jaké by bylo teda mé přání? Možná to zní hloupě, ale já ani nevím. Něco, kde bychom se mohli bavit s přáteli, kde by byla prostě pro nás zábava. Třeba park, kde by stál stánek s občerstvením. Mohly bychom tam jezdit na kole, bruslích, skateboardu... Prostě a jednoduše, šlo by o zábavu.

Když jsem psala o té hájence... tu bych klidně zrušila! Jde z ní rámus a já v noci nemůžu spát. Na jaře a v létě je tam téměř každou sobotu nějaká techno party nebo hlučná akce. Ruší to zveř v lese a taky nás, obyvatele tohoto "zapadákov". Bojím se, že party budou za deset let spíš čím dál hlasitější. Když tak zpětně přemýšlím, možná by ji nemuseli úplně rušit, ale mohla by se využívat pro něco jiného. Něco užitečnějšího než hlasité večírky. Třeba by se v jedné místnosti mohla udělat kavárna. Chodili bychom tam třeba odpoledne na horkou čokoládu a večer, ať si mají ty své party.

Stejně tak bych omezila pilu! Bydlet hned vedle ní není nic příjemného! Zvláště po ránu o víkendech, kdy se chce člověk pořádně vyspat. Pila je navíc zaprášená a dokonce i tráva za plotem nevypadá čistě. Už se dokonce několikrát stalo, že nám nějaké ty piliny přistály i na zahradě. Jak milé... Kdyby tam vysadili nějaké stromy, které by ztlumily rámus a zabránily průnik pilinám k nám, možná by mi ani nevadila.

Když tak ale uvažuji, možná nechci, aby se naše vesnice vůbec změnila. I s nějakými těmi nedostatky je to skvělé místo, kde jsem vyrůstala. Potok Mušalec, který protéká lesem hned vedle našeho domu, bylo skvělé místo na hraní. Nebo jablečný sad, kam každé léto chodíme pro čerstvá jablka. Vždycky jsou šťavnatá a mnohem lepší než ty napumpované chemikáliemi z obchodu. Skvělé jsou také prázdné cesty, kde můžeme jezdit na kole klidně i celý den, protože je málo pravděpodobné, že bychom potkali nějaké auto. A když přijdu unavená domů za západu slunce a podívám se ven z okna na pole a hory, jsem šťastná, že zde žiju. Jsou důležitá místa prozatím nezkažená moderním světem. Jako je má vesnice Horní Tošanovice.

Alena Bednářová